

Sygn. akt IV U 789/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Kubiczak- Kleśta

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 20 stycznia 2015 roku w Sieradzu

odwołania Z. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 26 sierpnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie Z. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o emeryturę wcześniejszą

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 789/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.08.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił Z. O. prawa do emerytury na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), z uwagi na brak 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, nieosiągnięcie wieku emerytalnego, niezłożenie wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE , za pośrednictwem ZUS, na dochody budżety państwa.

W odwołaniu od powyższej decyzji w.w wnosił o jej zmianę i zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...)Przedsiębiorstwie (...) w Z. od 06.07.1979 – 30.09.1990 oraz przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

W odpowiedzi organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. O. urodził się (...)

Uchwałą Państwowej Komisji Egzaminacyjnej z 30.09.1977r., Z. O. otrzymał tytuł mistrza w zawodzie ślusarz samochodowy silników.

W okresie od 06.07.1979 - 30.09.1990, był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni (...)w Z., późniejszym (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z.. Na podstawie umowy o pracę z 6.07.1979r. zawartej na czas nieokreślony, Z. O. powierzono obowiązki brygadzisty Punktu (...) ((...))w Z.).

Z dniem 1.10.1989r., powierzono wnioskodawcy obowiązki mechanika samochodowego.

Zakład podlegał pod resort rolnictwa, zajmował się głównie usługami rolniczymi, naprawą własnych samochodów, pojazdów i maszyn rolniczych, naprawą pojazdów z zewnątrz. W późniejszym okresie powstał dział produkcji przegrabiarek do siana, przyczepek jednoosiowych do samochodów, zlokalizowany w oddzielnym punkcie. Zakład miał własną hodowlę owiec w S., stanowiącą oddzielną część. Na stanie zakładu były pojazdy: 2 S.z kabiną 2 - osobową i skrzynią ładunkową, T. Ż., S., S. (...), R., K., dźwig na S. (...), koparka na S. (...), U., P. osobowy, P. (...), A..

W zakładzie były 2 hale: mała i duża. W małej hali wyposażonej w szafkę narzędziową nie było kanału i w niej odbywały się prace naprawcze typu: naprawa gaźników, pomp paliwowych, wymiana uszczelki pod głowicą, regulacja zaworów. W Duża hala była wyposażona w 1 kanał i na niej wykonywano takie prace jak przykładowo: naprawa skrzyni biegów, sprzęgła, wałów pędnych. W dużej hali dokonywano także naprawy ciągników i maszyn rolniczych.

Od początku zatrudnienia Z. O. był jedynym mechanikiem samochodowym w zakładzie, a jego praca polegała na wykonywaniu różnych czynności naprawczych samochodów jak przykładowo wymiana oleju w silnikach, wymiana silników, skrzyni biegów, wałów pędnych, resorów w zawieszeniu, naprawy pomp wytryskowych i olejowych, gaźników do silników spalinowych, regulacja wtryskiwaczy, gaźników do silników spalinowych, konserwacja podwozi samochodowych (...) ze Z.. Wnioskodawca zajmował się także obsługą techniczną pojazdów samochodowych tzw. OT1 i OT2. Po przejechaniu 5000 km samochód był kierowany na obsługę techniczną OT1 i wówczas wnioskodawca sprawdzał układ kierowniczy, stan zawieszenia, stan ogumienia, uzupełniał oleje w tylnym moście i skrzyni biegów, sprawdzał hamulce. Po przejechaniu 10.000km samochód kierowano do obsługi OT2, w ramach której skarżący wykonywał powtórnie czynności z OT1 i dodatkowo wymianę oleju w silniku, wymianę filtrów, uzupełniał płyny chłodnicze w układzie chłodzenia. Między przeglądami OT1 i OT2 wnioskodawca wykonywał naprawy bieżące - usuwanie usterek jak np. pęknięta rura, uszkodzenia aparatu zapłonowego, gaźnika. Po roku czasu od ostatniego przeglądu, wykonywał przegląd przygotowujący pojazd do badania na stacji diagnostycznej.

W ramach tego przeglądu Z. O. zajmował się wymianą drążków kierowniczych i in. elementów zawieszenia. Wykonywał także prace przy naprawie głównej silnika, czyli kapitalny remont, a także remonty kapitalne przekładni tylnego mostu, resory.

W zależności od rodzaju napraw, w-ca wykonywał prace przy naprawie pojazdów zarówno w kanale, jak i poza nim. Przy wymianie skrzyni biegów, czy silnika, odwołującemu pomagał jeden lub 2 pracowników. Z. O. nie wykonywał w ramach napraw prac blacharskich, elektrycznych (m. innymi ładowania akumulatorów - tym zajmowali się elektrycy).

Naprawą ciągników w zakładzie zajmowali się inni mechanicy, których było około 5-6. W - ca i mechanicy ciągników i maszyn rolniczych, podlegali pod kierownika działu warsztatu remontowego (**zeznania świadków C. K., M. R., zeznania wnioskodawcy, zawarte na nagraniu CD – 00:30:44 – 00:54:35 k. 22, kserokopie kart 82 i 83 legitymacji ubezpieczeniowej Nr (...) k.14, świadectwo pracy k. 16 – 18/akta sprawy; podanie o pracę, karty wynagrodzeń, wnioski w sprawie zatrudnienia pracownika, orzeczenie lekarskie, karta obiegowa zmiany, umowy o pracę, świadectwo pracy, angaże, odpis dyplomu mistrza/akta osobowe).**

W dniu 11.08.2014r., Z. O. złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę. Nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Po rozpoznaniu wniosku o emeryturę, zaliczono do ogólnego stażu 27 lat, 7 miesięcy okresów składkowo – nieskładkowych, 5 lat, 9 miesięcy i 22

dni w szczególnych warunkach od 25.09.1972 – 14.06.1973, 04.06.1974 – 05.07.1979 (**wniosek, karta przebiegu zatrudnienia/akta ZUS**).

Decyzją z dnia 26.08.2014r. odmówiono Z. O. prawa do emerytury (**decyzja/akta ZUS**).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym.

Ustalenia dotyczące charakteru pracy wnioskodawcy w Spółdzielni (...)w Z., późniejszym (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. od 6.07.1979 - 30.09.1990, Sąd ustalił w oparciu o akta osobowe Z. O. zawierające: podanie o pracę, karty wynagrodzeń, wnioski w sprawie zatrudnienia pracownika, orzeczenie lekarskie, karta obiegowa zmiany, umowy o pracę, świadectwo pracy, angaże, odpis dyplomu mistrza. Nadto zaznania wnioskodawcy jako strony, zeznania świadków C. K., M. R., zatrudnionych razem z wnioskodawcą w spornym okresie. Zeznania są spójne, logiczne, korelują z materiałem osobowym, stąd brak podstaw by odmówić im waloru wiarygodności.

Zdaniem Sądu Okręgowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, że Z. O. wykonywał pracę mechanika samochodowego i był jedynym mechanikiem w zakładzie od wszelkiego rodzaju napraw, stąd praca na tym stanowisku miała różnorodny charakter. Wnioskodawca wykonywał także prace w kanale remontowym przy naprawie pojazdów mechanicznych, przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych, to jednak nie miały one charakteru stałości, bowiem były wykonywane obok innych prac naprawczych, w zależności od rodzaju awarii. Materiał dowodowy wskazuje także, iż Z. O. nie wykonywał prac elektrycznych w ramach napraw pojazdów samochodowych.

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie Z. O. jest niezasadne.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009, Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

Prawo do emerytury z uwagi na pracę w szczególnych warunkach regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z jego § 3 i 4 pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeżeli łącznie spełnia warunki: mężczyzna jeżeli osiągnął wiek 60 lat, ma wymagany „okres zatrudnienia” 25 lat, w tym przepracował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Dla celów ustalania uprawnień o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Zgodnie z §2 ust. 1 cyt. rozporządzenia konieczne jest, by praca taka wykonywała była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Ustęp 2 cyt. paragrafu stanowi, że okresy pracy o których mowa w ust. 1 stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie §1 ust. 2 rozporządzenia, lub świadectwie pracy.

Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. (por. wyrok SN z 1.06.2010r., sygn. II UK 21/10).

Dokonując analizy charakterystyki pracy ubezpieczonego decydującą rolę z punktu widzenia uprawnień emerytalnych ma możliwość jej zakwalifikowania pod jedną z pozycji wspomnianego załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów. Nie wystarcza tu samo przekonanie pracownika, że praca była wykonywana w szczególnych warunkach (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19.03. 2012 r., II UK 166/11, wyrok z 6.12.2010r., II UK 140/10, wyrok z 14.12.2009r., I UK 218/09, wyrok z 21.11.2001r., II UKN 598/00).

Postępowanie dowodowe wykazało, że decyzja ZUS odpowiada prawu. O ile na dzień wyrokowania Z. O. spełnił przesłankę wieku emerytalnego, to nie spełnił przesłanki z art. 184 ust. 2 ustawy emerytalno – rentowej- nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Nadto nie legitymuje się 15 letnim stażem szczególnym. W ocenie Sądu Okręgowego charakterystyka pracy Z. O. jako mechanika samochodowego w okresie zatrudnienia od 06.07.1979 – 30.09.1990 w Spółdzielni (...)w Z., późniejszym (...) Przedsiębiorstwie (...)w Z. , nie uzasadnia przyjęcia, że była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach wymienionych w przepisach rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r., tj. wyłącznie w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych (dział XIV, poz. 16), czy też przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych (dział XIV, poz. 14),, a tym samym w szczególnych warunkach zatrudnienia, a to z powodu braku przesłanki stałości jej wykonywania na w.w stanowiskach.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴§1kpc., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.